

Norges Indskrifter med de ældre Runer.

Udgivne for

Det Norske Historiske Kildeskriftfond.

3die Bind.

Ved

Magnus Olsen.

3die Hefte,
Slutningshefte.

Christiania.

I Hovedkommission hos Jacob Dybwad.

A. W. Brøgers Bogtrykkeri A/S.

1924.

11. Aagedal.

(Bd I S. 186—204. II S. 537, 551—554.)

Paa en Række Steder i sin Afhandling om Brakteat-Indskrifterne i »Aarbøger« 1905 kommer Bugge ind paa Aagedal-Indskriften.

Schetelig (Bd. III S. 47—52) henfører Aagedal-Brakteaten til »omkring midten af 6te aarh.«.

S. 188. Om Overensstemmelser mellem denne Brakteat og Brakt. 56 se Bugge, anf. St. S. 282 f.

S. 195. Formen *ai* »eier« forekommer efter Bugge ogsaa paa Torsbjærg-Skjoldbulen og paa Vimose-Dopskoen; se anf. St. S. 142 f., jfr. Indl. S. 216 f.

S. 195 Anm. 1. Brakt. 30 er behandlet af Bugge, anf. St. S. 253 ff.

S. 196 eirilidi. Forklares af Bugge (anf. St. S. 324, Indl. S. 211) som »Eruler-Smykke« i Overensstemmelse med Opfatningen af *eirilar* som »Eruler« (se ovenfor S. 229). — Istedetfor til »Almindelige Bemærkninger« henvises til Aarbøger 1905 S. 321 ff., Indl. S. 194 ff.

S. 198 ff. og S. 553. Bugge har senere udtalt sig om *ee* paa Aagedal-Brakteaten i Aarbøger 1905 S. 154 f.

S. 199. »Skulde *tiad* være forkortet skrivemaade for 3 ord *ti a d* og betyde: *Týr (ok allir) æsir dugi!*? Jfr. for udtrykket Sigrdr. 9 *biðja dísir duga* (samtidig med, at *bjargrúnar* indridses) og Hyndl. 50 *bið ek Óttari þoll goð duga*. [Eller kan i efter *t* udtrykke *iah* »og«, hvor *j* i fremlyd er bevaret i svagt betonet stilling?]
(M. Olsen, Aarsberetning for Foreningen til norske Fortidsmindesmærkers Bevaring 1907 S. 169 Anm. 1). Jfr. Bd. II S. 603 og Tillæg til Ødemotland-Indskriftens *tia*.